

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Regula Dominus quae pars

[Straßburg], [um 1493]

Be pronomine

[urn:nbn:de:bsz:31-290450](#)

De pronomine

Si primus sit genitivū singularē in us et dativū in ui. ut fructus tus tui. Si quatuor. qz mittit genitivū et dativū singularē in ei diuisas syllabas. ut ipsa specie. vñ versus. Mitterit in e prima genitivū dat i qz secunda. Tertia dat is qzta dat us. quintaqz faciet ei. Ut muse sciamni turpis fruct⁹ spe cici. Quid est declinatio. est finis p obliquos variatio. Vñ dī declinatio. a declinando. qz per ea declinamus.

Ego que pars. Pronomen.

Quare. qz ponit loco p̄p̄t nois et certa facit p̄sonaz. Quare p̄nomē poti⁹ ponit loco p̄p̄t nois qz nois a p̄pellatiui. quia maiorē fluentiā h̄z cū nois p̄p̄t qz cū nois a p̄pellatiuo. Quid est p̄nomen. cft p̄sononis ut in donato. Quare dicis tantundē pene. qz nō significat subaz cū q̄litate. Pronomen vero substantiā merā nulla q̄lū q̄ donat⁹ dicit null⁹ eēp̄sonē. vñ dicis. a p̄nomen eo q̄ vice nois pona tis. et causa necessitatis. Causa p̄moditatis. ut quō. Ne idē nomē se p̄t in orōne positiū rediū generet. vt alax venit ad iuxā. et alax pugnauit te. Nō dubiu⁹ est virū dicte de vno iace aut de plurib⁹. Sed ad illū du bium remouendū ponit illud p̄nomē idē. vt sic dicēdo. Alix venit ad troiā et idē pugnauit. vñ versus. Causa duplex igitur p̄nomē reputur. Cur sīt inuētra quarū tibi prima necessitatis est. Altera p̄moditatis nā p̄t mesme secunda. Alix ad troiā venir pugnauit et idē. Causa necessitatis ut quō. Quia oē nomē erat tertie p̄sonē excepto vñō. et nō poterat rediū et talē defectū p̄plerent. Cuius q̄litas finire. Quare. qz finitā rē de monstrat. Quo sūt q̄litas in p̄noīe. due. que. finita et infinita. finita est. qz finitā rē demonstrat. Infinita est. qz infinitā et incertā rem dehemonstrat. Quid est q̄litas. est aptitudo p̄noī significādīrē suā finitē vel infinitē. Vñ dī qualitas. a quali. eo q̄ p̄ q̄litas dīnoīem⁹ an p̄noī men sit finitū vel infinitū. Quo sūt p̄noī apud latīnos. quā indecī. scī. octo primitiva. et septē derivatiua. Ego tu sui ille ip̄e iste hic is. sunt septē derivatiua. Quo sūt p̄noī demonstratiua. decē. scī. Ego tu iste hic is. me⁹ tuus sūs nr̄ vester nr̄as et v̄ras. Quo sūt relatiua. q̄tuor. vñ versus. Is sūs ip̄e sui referūt. sed cetera monstrat. Quo sūt demonstratiua et relatiua sūl. vñū. scī. ille. vñ ver. Illerefer mōstrat nō facit halud. Qui⁹ gener⁹. oīs. qre qz oī ḡne associari p̄t. Quo sūt genera in p̄noī. Eadē fere q̄ er in noīe. p̄ter epīcoenū et dubiū gen⁹. q̄ nō iepiunct in p̄noī. Rō. qz epīcoenū et dubiū sunt incerta et indeterminata. sed p̄noī sūt certa et determinata cū determinatōe et relatione. Quare nō

De pronomine

Dicitur hic et hec et hoc ego. sicut dicit hic et hec et hoc felix. cum tamen ego
est ita bene generis ois sicut felix. Redetur. quod pronominia non discernunt per
dictiones articulares. sed per demonstrationem et relationem. De numero et
figura sicut in nomine. Quibus personae prime. Quare. quod significat rem
de se loquenter. Si secunde. quia significat rem ad quam sermo dicitur.
rigitur. Si tertiæ. quia significat rem de qua sit sermo inter primam et secundam personam.
Quid est persona. est res diversis assignata. Unde dicitur persona.
a pronomino. quod per se sonat. Quot sunt pronominia prime personae. vnu. scilicet
ego cuius suis obliquis. Quot sunt secunde. vnu. ceterum cum suis obliquis.
Quot sunt tertie. alia oia propter iam dicta. viii. versus. Est ego prime perso-
ne tu vero secunde. Cetera non sperne personam dicere tercie. Quibus declinatio-
nis. prime. quare. quod mittit genitum singularem in i. vel in is et dative in i. ut
egome vel mis mihi. Quot sunt pronominia prime declinatiois. tria. q. Ego
tu sui. viii. versus. Estque mei vel mis in prima tuus suis. Quot sunt pro-
nominia secunde declinatiois. quinq. q. Ille ipse iste hic is. Quare. quod mittit
genitum singularem in ius et dative in i. ut ille illius illi. viii. versus. Hebet ius
facere genitium norma secunda. Debet formareque ea pronominia quinq. Quot
sunt pronominia tertie declinatiois. quinq. que. Meus tuus suis noster ve-
ster. Quare. quia mittit genitium singulariter in i. et dative et ablative in i. et
o. ut meus meo. viii. versus. Tertia pro primâ fit nois atque secundâ.
Quot sunt pronominia quarte declinatiois. duo gentilis. scilicet nostras et vestras.
Quare. quia mittit genitium singulariter in atis et dativum in ati. ut nostras et quarte
nostratis nostratis. viii. versus. Quare quidem tercie par debet nois esse.
Quare non declinatur ego egonis. sicut nomina tertie declinatiois. Re-
spondetur ad differentiam huius nominis echo echonis. quod signat so-
num reflexum. Unde versus. Echo quis audire voces indagine claudit
Et quare caret vocatiuo casu. quia invenit est sub propriete prime personae
ne que est propria vocatiuo. Tu quare habet vocatiuum. quia invenit
est sub propriete secunde personae que concuerit vocatiuo. Quare quis ha-
bet duplitem ablative. quia apud antiquos fuit tertie declinationis.
sed apud modernos est secunde declinationis. Quare quis habet dup-
plicem nominativum. Respondet ppter eius duplex officium. quia quando-
que ponitur relativa. ut sortes currit qui mouet. Quodque ponit interro-
gative. ut quis currit. Quare sui caret vocatiuo. Quia est reciprocum
et omnis reciprocatio habet fieri per obliquos. Quare non dicitur sui vel
sis. sicut dicitur tui vel nisi. Respondet per ad differentiam huius verbi
bi sum quod habet sis in secunda persona et in imperatiuo. Nota octo sunt
noia que habent secundâ declinationem pronominia. Unde versus. Unus
et nullus ut erer nullus solus et alter. Unus dant in ius genitivos ad
dis alios. Namque tenent normaz pronominis ista secundam. Quare.
Quia mittunt genitium singulariter in ius et dative in i. ut vnu. viii. viii.